

París d'Ulcua 8. 10. 39

Estimada Consol. M'ha sabut
molt ben no ^{haver sabut} ~~haber~~ que
dissabte era el teu sant.

Auria volgut tenir-te algu-
na cosa, - no sé què, però
alguna cosa. Almenys servei-
di aquesta carta per reparar
la meua falta. Per molts
mesos!

Qui diria que va arribar
la lletra del meu ~~comienzo~~
sí? Jo estava ben tranquil,
veient que aquest any ~~meu~~
ja no se'n recordaria, i
així podria anar dissi-
tant el meu envelliment. Sí,
sí! Era pensat que ho estat
i més que ni ha helicitat

més sent, i, sobretot, més veies
rosses, arrelltes i simpàtiques.
Com que només he fet
29 anys, la cosa no m'in-
tabala gaire. 29 és encara
una edat bastant compassable.
Però, ai! l'any que ve en-
braré 30. - 30! i això sí
que sí ten mitjar. Del

2 al 3 hi ha un gran
salt, i passada la trentena
un home ja comença a anar
de tomballons. Quan arriba
el 30 d'Agost de l'any que
ve, dissimulen, ~~no~~ però el
paran...

Capítol de pueria: no t'

(2)
estranyí de no haver tingut
ocasió de llegir els meus versos.

Els han llegit molt poques
persones, i quasi totes, des
prés de llegir-los, s'han tras-
locat, o s'han dispersat en
tret, o s'han casat amb una
ridna, etc, etc. Com veuràs

que sigui molt vident, i
que em faci una certa
por deixar-los a les mans
des del meu abjecte. De

tota manera, et vindrà
una ocasió perquè puguis
llegir els últims que he
fet. Que que arribat les
tantes soledats arriben al
poble, a reunir-se amb
els seus marits. Com que

ni agudaria que ~~la Xita~~ i tots
els altres es llegissin, i no
soi la seva adreça, ni l'ha
convenes la Xita Suledat
d'endur-se'n una còpia
perquè el Piet Samuel l'envii
ala ~~Xita~~, i te l'enviaria
a tu, amb l'autenticació
de Reginald abans de donar-la
a la Xita Sule. Entesos?

Això, sí, declino tota respon-
sabilitat del que et pugui
passar ~~abans~~ després de la lectura.
* Sobretot, convindria que
abans firmessis un document
comprometent-te a no casar-te
amb l'Abdulkarim, ni
que et tornis boja. Seria
una cosa que no m'ho

personaria mai.

(3)

Capítol maternal - t'envia aquesta
carta del vell, tal com ella
em demana de veure, i la foto,
encara que ella no m'ho
digni. Però jo he estat tan con-
sent de veure que està tan
grassa i cidejada, que no
resistides a la temptació
d'enviar-vos-la. Ja m'ho
tornaria la Pilarina te'
una altra foto on estàs
amb vestit de beng. Si la
ves a veure, trobaràs una
Núria que sembla la
Moe West.

Capítol Sabulòric - Celebo
que el retrat del qui m'

hagi resultat paregut. No et desgriso
que coneixi miller el teu sen-
na que tu, el que passa
és que la seva lettra és re-
veladora a més no poder,
hins i tot per a un patòleg
de seua com jo. Passa amb
les lletres com amb les versu-
res. M'hi ha sent, que amb
uns moments de parlar. hi
ja la veus, ja te'n pots ben
mar un concepte; d'altres,
en canvi, els tractes l'entens
i l'entens, i mai no aca-
bes de veurels clars. Amb
molt gust et dire' el que
pense de la lettra de
Josep. Mre C. i de la
terra. Tel que ha a l'altre,
que si no llegides malament

ra assignada Alfonsina, ho sento, però el text que m'envies és massa impersonal i insuficient per a que m'atreveixi a treure'n cap conclusió. Si t'interessa, m'hauràs d'enviar un text més complet, i a ser possible, variis textos, ~~quilon~~ ^{quilon} d'èpoques diferents.

Els autors aconsellen no donar mai cap opinió sense examinar, de la persona en qüestió, variis cartes completas, amb lirica i sube.

Encara que no ho sem bli, els detalls d'un parbis

me vanien molt d'un moment
a altre, i jutjant per una sola
mostra hom s'exposa a vendre
per caracteristiques de la persona
el que no era més que
sentiments o xanxells mo-
mentanis.

Del que et dic, i sobretot
per què encara estic a l'
A B C d'aquesta mena
d'anàlisis, convendria que
tot el que et direi de l'1^a
lletina d'aquest C, no
té cap valor. Potser hauria
estat millor i més vendent
de ~~dir-te'n~~ ^{no} dir-te'n res, en
absolut. Però ja que tu m'hi
has demanat, he preferit viure
el risc d'equivocar-me es

qui té confiança. Perquè,
además és bastant tímid,
encara que així li sap
molt pen i fa el que
pot per dissimular. ho.

I, sens dubte, de dissi
mutar, hinc i tot de hincia
~~ex~~ sap bastant. Tot i que
sembla expansiu i comuni
catiu, a vegades no diu
la veritat exacta.

Vua van agitació: ^(desequilibri) Està, o
ha estat malalt? No m'és
frangoria.

Voluntat molt desigual. A
vegades tossuderia, altres, apa
tia i indecisio. Però quan

ben un determini, no li
agrada que se'l disintendi.

Bastant intel·ligent. Inteli·li·
fència nàvida, ~~subtil~~, faci·
lilitat de comprensió. Però
cultura mitjana. No és una
persona molt cultivada es
piritualment. Encara que
com que es tracta d'un gran
imaginatiu, i d'un home
molt viu i ^{despert} ~~sensat~~, aquestes
qualitats poden fer-lo semblar
més culte del que realment
és.

Butser no és egoïsta, encara
que ~~no~~ tampoc ni estranyaria.
El que és segur és que s'as·
tima molt a si mateix

i que és gelós i insolent
ble.

bastant buleta, potser una
mica massa i tot.

Precipitació. Idees poc clares.
Fa l'efecte d'una persona
que ~~no és un món d'una~~
s'ha creat una imatge del
món, ~~una mica~~ distinta
de la real i l'adapta
malament a la realitat.

~~Encara no~~

l'únic és tot. Si, com sempre,
estruata d'un amic teu, vol
diria que no pesis massa
cas de tot el que et dic. De
peteido que ~~ni~~ sóc un mal

afirmativat. A més, el text que
m'ha servit, és molt poc
i volublement escrit en
un moment d'exaltació.

Així no val dir que no
m'interessava saber en quins
punts m'he equivocat més.

Ja m'he dirats detallat
lament.

Voldria formar algun tipus
còrta a la trieta, en
resposta la seva?

Recordeu a tots, i
ve a tu el que vulguis
del

Minicell